

drzew i drzewostanów rodzimego pochodzenia. Zebrane nasiona wysiewane są w szkółkach leśnych, gdzie hoduje się średniorocznie 50 do 70 mln. sztuk sadzonek drzew i krzewów leśnych.

Wykorzystywane jest również naturalne odnawianie się drzew (tzw. samosiewy). Są one najlepszą metodą uzyskiwania nowego lasu, gdyż powstają bez ingerencji człowieka w prawa przyrody.

W zagospodarowaniu współczesnych lasów w szerokim zakresie stosuje się formy zagospodarowania przyjazne środowisku. Taki sposób zagospodarowania; pozostawianie nasienników i grup starych drzew oraz kształtowanie stref ekotonowych zwiększa bioróżnorodność i wpływa na walory krajobrazowe obszarów leśnych.

Wiele uwagi leśnicy poświęcają ochronie przyrody w lasach.

Kilka lat temu przeprowadzona została w skali kraju, na wszystkich gruntach zarządzanych przez nadleśnictwa inwentaryzacja przyrodniczo-leśna. Na tej podstawie możliwa jest ochrona gatunków i siedlisk zagrożonych. Na gruntach LP zlokalizowana jest zdecydowana większość istniejących obiektów ochrony przyrody. W zasięgu działania nadleśnictw dyrekcji lubelskiej utworzono m.in. 74 rezerwaty przyrody, 357 stref ochronnych dla gatunków chronionych i 1102 użytków ekologicznych. W ramach tworzenia europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000 wyznaczono w zasięgu jej działania 19 Obszarów Specjalnej Ochrony oraz 72 Specjalne Obszary Ochrony. Na tym terenie funkcjonuje również 16 Parków Krajobrazowych i 16 Obszarów Chronionego Krajobrazu.

Wszystkie prace w lesie wynikają ze sporządzanych wcześniej i szeroko konsultowanych społecznie planów 10 letnich (zwanych planami urzędzenia lasu), w których wszystkie czynności gospodarcze poddawane są szczegółowej ocenie ich wpływu na środowisko.

Leśnicy starają się szeroko informować społeczeństwo o lasach i gospodarowaniu w nich. Odbyna się to przede wszystkim poprzez stronę internetową www.lublin.lasy.gov.pl, a także poprzez cykle audycji radiowych nadawanych przez lokalne stacje radiowe. Powstaje również szereg publikacji promocyjnych i edukacyjnych, przekazujących wiedzę o lasach

i leśnictwie, walorach przyrodniczych, rekreacyjnych i turystycznych oraz zachęcających do spędzania czasu na łonie natury.

Obszar działania lubelskiej dyrekcji obfituje również w miejsca cenne historycznie. Prowadzone są więc działania związane z ochroną tych wartości - zwłaszcza zachowania pamięci o ciekawych i ważnych wydarzeniach i osobach z nimi związanych. Między innymi na tym terenie pracował przez wiele lat wybitny leśnik, późniejszy prof. Jan Miklaszewski, wiceminister ds. leśnictwa w odrodzonej Ojczyźnie, naukowiec i rektor SGGW.

Są tu zarówno pamiątki po powstaniach narodowych oraz z okresu I i II wojny światowej, jak również obiekty związane z wielokulturowością regionu. Znanne są również miejsca z czasów o wiele dawniejszych – kurhany i grodziska. Obiekty te są otoczone stosowną opieką we współpracy z właściwymi urzędami (konserwatorami zabytków, samorządami). Nadleśnictwa uczestniczą w ich renowacji i utrzymaniu (liczne miejsca pamięci narodowej- kapliczki i mogiły bohaterów, cmentarze leśne, samotne krzyże itp.). Wspierane są badania miejsc kulturowo ważnych. Ich zwiedzanie umożliwiają tworzone tematyczne ścieżki edukacyjne, ustawianie tablic informacyjnych i drogowskazów, fundowane są pamiątkowe pomniki. Informacje o cennych obiektach kulturowych zamieszczane są w wydawanych informatorach i folderach nadleśnictw, które są szeroko rozpowszechniane zarówno wśród miejscowej ludności, jak również wśród turystów.

A wszystko po to, żeby pamiętać i utrwalac fakty, aby przypominać, że ..

...Las zawsze szumił po polsku...

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Polski Klub Ekologiczny

Okręg Środkowo-Wschodni

Zastępca Dyrektora ds. Gospodarki Leśnej

dr inż. Adam Kornat

Lasy regionu, ich rola i znaczenie dla rodowiska przyrodniczego

Leśne historie

Spotkanie odbędzie się

we wtorek 23 lutego 2016 r. o godz. 18.00

w sali widowiskowej Domu Kultury LSM

w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29

www.domkulturyism.pl

Wstęp wolny

Powstał w 1980 r. w Krakowie w czasie pierwszego zrywu Solidarności jako niezależna organizacja ekologiczna stawiająca sobie za cel wdrażanie idei ekorozwoju. Był pierwszą organizacją w bloku państw socjalistycznych pozarządową otwartą sprzeciwiającą się traktowaniu środowiska jako dobra niczyjego, stanowiącego wartość drugorzędą w stosunku do gospodarki kraju. W następnych latach PKE rozwijał się w drodze powstawania okręgów i kół. PKE uczestniczy w międzynarodowym ruchu ekologicznym – jest członkiem kilku organizacji zagranicznych.

Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni

Początki działalności sięgają 1981 r. Jest on organizacją pozarządową pożytku publicznego. Posiada osobowość prawną. Jest zarejestrowany pod numerem KRS 0000153780. Gromadzi w swoich szeregach naukowców, praktyków ze środowisk inżynierskich i humanistycznych oraz młodzież. Uczestniczą oni w pracach zespołów problemowych Klubu: ochrony przyrody, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, energii odnawialnej, rolnictwa ekologicznego, edukacji ekologicznej i ekoturystyki. Wspieramy wszelkie działania w regionie, służące przywracaniu równowagi ekologicznej w środowisku przyrodniczym, czystości biosfery, ochronie krajobrazu naturalnego i kulturowego. Klub podejmuje interwencje na rzecz przestrzegania prawa w zakresie kształtowania, ochrony i restytucji środowiska i zdrowia ludzi. Poprzez swoich ekspertów wspiera inicjatywy lokalne mieszkańców na rzecz ochrony środowiska. Wpływa na podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa poprzez organizację spotkań, warsztatów, seminariów, konferencji i publikacje z zakresu ochrony środowiska.

W realizacji celów programowych Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni współpracuje ze środowiskami naukowymi wyższych uczelni Lublina, Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa PIB w Puławach, instytucjami państwowymi i samorządowymi, organizacjami pozarządowymi i szkołami. W ramach realizacji naszych celów współdziała z władzami państwowymi i samorządowymi. Uczestniczy w konsultacjach, opiniowaniu inwestycji i dokumentów programowych dotyczących strategii ochrony środowiska w regionie.

Celem naszych działań jest:

- uznanie ekorozwoju, jako podstawy polityki społeczno-gospodarczej państwa
- poprawa stanu środowiska przyrodniczego Polski
- ochrona krajobrazu naturalnego i dziedzictwa kulturowego
- kształtowanie w społeczeństwie świadomości, że jakość życia zależy od racjonalnego gospodarowania zasobami naturalnymi i zachowania równowagi między środowiskiem a rozwojem cywilizacji
- powszechna edukacja ekologiczna

Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni

ul. Turystyczna 44, 20-207 Lublin
tel. 506-693-379, e-mail: pke-lublin@wp.pl
Prezes:

dr inż. Mariusz Zarycht

Leśnik. Absolwent Technikum Leśnego w Bilgoraju oraz Wydziału Leśnego SGGW w Warszawie. Słuchacz Studium Podyplomowego z zakresu hodowli lasu na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie (praca „Odnowienia naturalne sosny w Puszczy Solskiej na terenie Nadleśnictwa Józefów” wykonana pod kierunkiem prof. dr hab. Tadeusza Andrzejczyka).

Długoletni pracownik Lasów Państwowych. Od 1982 roku w Nadleśnictwie Tomaszów. Szczególnie cennym doświadczeniem była dla niego praca na stanowisku nadleśniczego terenowego w różnicowanych i bogatych przyrodniczo lasach Roztocza. Pozwalało to poznać las i pogłębiać wiedzę teoretyczną w dziedzinie postępowania hodowlanego i ochronnego w drzewostanach jodłowych i bukowych oraz z udziałem tych gatunków rosnących na żyznych siedliskach wyżynnych. Następnie pracował jako leśniczy szkółkarz w Rebizantach k. Suśca realizując swoje zainteresowania w zakresie genetyki i nasiennictwa leśnego oraz jako zastępca nadleśniczego w Nadleśnictwie Józefów gospodarując w rozległych siedliskach borowych Puszczy Solskiej. W latach 1998-2002 pełnił funkcję z-cy dyrektora ds. zagospodarowania oraz był dyrektorem Regionalnej Dyrekcji LP w Lublinie. Przez kolejne 4 lata pracował w Dyrekcji Generalnej LP w Warszawie na stanowisku inspektora Lasów Państwowych nadzorując gospodarkę leśną w nadleśnictwach położonych na terenie RDLP w Radomiu, w tym głównie w Górach Świętokrzyskich.

Od 2006 roku zajmuje się zagospodarowaniem lasów lubelskich pełniąc funkcję zastępcy dyrektora ds. gospodarki leśnej Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Lublinie.

W swoich działaniach przywiązuje dużą wagę do kompleksowego podejścia do problemu harmonijnego zagospodarowania i ochrony zasobów przyrody regionu, do zachowania walorów przyrodniczych przy jednoczesnym ich użytkowaniu.

Jest zwolennikiem szeroko rozumianej ochrony środowiska na zasadzie zrównoważonego, opartego na wiedzy i doświadczeniu, rozwoju wszystkich jego elementów, łącząc z uwzględnieniem racjonalnej gospodarki człowieka.

Prywatnie interesuje się historią regionu, a zwłaszcza przeszłością lasów i ludźmi z nim związanymi.

W ramach Polskiego Towarzystwa Leśnego działa na rzecz pogłębiania i promocji wiedzy o lesie i zachodzących w nim procesach.

Uważa, że służba leśna to więcej niż praca – to misja, pasja, zamiłowanie, tradycja i historia, to pewien (dobry) sposób na życie.

Publikacje:

Walory przyrodnicze i krajobrazowe lasów Lubelszczyzny oraz problemy ich ochrony. (w:) S. Radwan i Z. Lorkiewicz (red.): „Problemy ochrony i użytkowania obszarów wiejskich o dużych walorach przyrodniczych”, Lublin 2000, Wydawnictwo UMCS.

Planowanie i realizacja cięć pielęgnacyjnych i przekształcaniowych na przykładzie RDLP Lublin. (w:) „Cięcia pielęgnacyjne i przekształcaniowe jako sposoby osiągania stabilności drzewostanów” - materiały szkoleniowe. Zarząd Główny

Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni

Zastępca Dyrektora ds. Gospodarki Leśnej

dr inż. Adam Kornat Lasy regionu, ich rola i znaczenie dla środowiska przyrodniczego

Leśne historie

Lasy w Polsce zajmują powierzchnię 9,2 mln. ha (GUS 2015). Lesistość wynosi 29,4 %.

W zasięgu działania Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Lublinie znajduje się 419 tys. ha lasów Skarbu Państwa oraz 235 tys. ha lasów innej własności (głównie osób prywatnych). Lesistość w regionie wynosi 23% i należy do jednej z najwyższych w kraju. W skład RDLP wchodzi 25 nadleśnictw.

Lasy dyrekcji charakteryzują się dużym różnicowaniem pod względem rozmieszczenia i wielkości kompleksów. Największe obszary leśne to: Lasy Puszcza Solska wraz z Lasami Janowskimi, Lasy Roztocza, Lasy Strzeleckie, Lasy Sobiborsko – Włodawskie, Parczewskie oraz Lasy Kozłowieckie.

Klimat obszaru jest różnicowany i zaliczony w części północnej do strefy umiarkowanej - przejściowej, zaś na południu (Kotlina Sandomierska, Roztocze) do strefy podgórskich nizin i kotlin. Geomorfologicznie teren RDLP rozciąga się od szerokich równin na północny po wzniesienia Wyżyny Lubelskiej i Roztocza oraz Kotlinę Sandomierską na południu.

Różnicowane warunki klimatyczne i glebowe wpłynęły na wykształcenie się różnego typu siedlisk. Siedliska borowe zajmują tutaj 46,8%, a lasowe 53,2% powierzchni. Drzewostany są różnicowane pod względem składu gatunkowego i struktury. Dominującym gatunkiem jest sosna, która zajmuje prawie 69% powierzchni leśnej. Z pozostałych gatunków lasotwórczych istotny udział mają: dąb, brzoza i olsza. Przeciętny wiek drzewostanów jest wysoki i wynosi 65 lat. Około 45% powierzchni Lasów Państwowych zajmują lasy ochronne.

Na terenie dyrekcji położony jest jeden z 25 utworzonych w Polsce Leśnych Kompleksów Promocyjnych - Lasy Janowskie. Jego zadaniem jest propagowanie zrównoważonej gospodarki leśnej, ochrony zasobów przyrody oraz edukacja ekologiczna społeczeństwa.

Celem działań leśników jest uzyskiwanie drzewostanów o najlepszych cechach jakościowych i genetycznych, odpornych na szkodniki owadzie i grzybowe, niekorzystne warunki klimatyczne i zanieczyszczenia powietrza. Kryterium tym najbardziej odpowiadają rodzime, lokalne ekotypy. Dlatego zbiór nasion prowadzi się z wybranych, najlepszych

